

Cal Monfort o cal senyor Prat

Collbató

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Bonavista, 14
Emplaçament Al carrer Bonavista, a 30 m de l'Ajuntament
Alçada: 364

Coordenades:

Latitud: 41.56742
Longitud: 1.82893
UTM Est (X): 402360
UTM Nord (Y): 4602411

Classificació

Número de fitxa 08069 - 85
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XIX-XX
Autoria de l'element: Rafael de Sorarraín?
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 2527008DG0022N0001ER
Autoria de la fitxa Assumpta Muset Pons
Data de registre de la fitxa: dj., 24/02/2011 - 01:00

Descripció

Cal Montfort és un edifici de tres cossos i tres plantes, amb la façana encarada a migdia i la teulada a dues aigües. A la planta baixa hi ha l'entrada principal i una de lateral, que antigament donava accés al trull, i dues finestres. A la planta residencial hi ha tres balcons al davant i una galeria al darrere, i a la superior, reconvertida en habitatge, tres finestres. A ponent hi ha un pati i al davant un hort. La façana encara té restes dels primitius quarterons policromats.

Història

A mitjan segle XIX els germans Josep i Francesc Monfort Miquel, naturals de Calaf, enriquits en el comerç colonial i residents aleshores a Barcelona, a on el seu pare s'havia traslladat dècades abans procedent de Cadis, establiren sengles trossos de terra a Collbató, al carrer Bonavista, que estava en procés d'urbanització. El 1871 hi tenien un magatzem i un trull per moldre les olives que produïen les terres que tenien al mas Rubió, que la família havia comprat durant la desamortització. Cases i terres van quedar unificades amb el casament dels seus descendents: Encarnació Milans del Bosch Monfort, que també heretà el patrimoni Milans del Bosch, de Sant Vicenç de Montalt, i Enric Monfort Arxer, que arribà a president de l'Audiència de Barcelona. L'ur rebot, Genaro de Sorarraín i de Oliveros, fill de l'arquitecte Rafael de Sorarraín, va vendre la casa a l'actual propietària, la família Prat.

A la casa hi havia una gran biblioteca (els Montfort posseïen un taller de litografia a Barcelona i els Sorarraín, una indústria paperera al País Basc), que hauria estat saquejada durant la Guerra Civil.

Bibliografia

ARXIU COMARCAL DEL BAIX LLOBREGAT, Collbató, Ajuntament, L. 414.

MUSET PONS, Assumpta (2004). "Comerciants, litògrafs i hisendats rurals. L'ascens social i econòmic de la família Monfort durant el segle XIX", Materials del Baix Llobregat, núm. 6, p. 125-133.

